

Sörmlands aristokratiens organ, för bildningens talan och är strängt konservativ.

"Hela traktens nobless oblige bevisar vårt möte" stod det i en läsartidning "Djefvulens budbärare är död" stod det i en annan läsartidning, jag tror att det var i sjelfvaste "Väktaren", då farsgubben idag 30/april ±0 I en karakteristisk öfver Essod Pascha, Albaniens eventuelle furste (med Guds nåde) hvori har beskrivits som en rent af lysande, storslagen bandit, säger "Le Temps"-Här i Paris anser man af detta slag ej kommer att låta skrämman sig af Europa, men att makterna längre fram måhända kunna köpa honom"- under sådan förhållanden är det väl antagligt att både Trippelaliansen och Trippelenheten komma att ta honom under armarna. I motsats till Fransk-Tyska kriget som fördes mellan två kultur (läs:förverkligande) folk och som trots de redan då högt utvecklade skjutvapnen, var jämförelsevis oblodigt, beroende på att bajonetter ytterst sällan kom till användning ^{x)} (2 gånger under hela kriget?), ta det två sista krigen, det Rysk-Japanska och det Turisk-Patraskiska, utmärkt sig genom oerhörd

^{x)} det vill säga att motståndarna kommo hvarandra tätt in på lifvet

manspillan, emedan kombattanterna med barbarena Af okunnighet, brist på imagion och okänsliga nerver betingar dödsförakt och djuriska mod gått varandra in på lifvet- Här af framgår att det är bäst att förbli barbarena till dess att våldet upphör att herska i världen, det vill säga till den af Varunski och Lindhagen i grund omskapat.

Under min vistelse i Ryssland föreföll det mig som om man målmedvetet arbetade på att bibringa folket kunskapen i praktiska ämnen utan att förvalta det med kultur eller eller förgräpa sig på dess envåldiga nationella råhet, denna oförlikneliga kraftkälla.- om man vill uppfostra en muschik till jordbruk skall lära honom jordbruk och dermed basta-hvad derutöver är det är af ondo, och förminskar hans värde som kanonmat ^{x)}

Uppe i Kola hade man den känslan att om Lilletzaren hade kommit dit upp och bifallt hela den menskliga hjorden att marcher ner i fjorden och dränka sig bland isflaken så hade

^{x)} Detta är ungefär Vrenaprästen åsikter- "Folkuppfostran är onödig, alltid duga de till drängar och pigor")

den gjort det att knysta.

Nu är årets vackraste tid och man borde söka njuta af den mens den varar, med det öfver allt spirande lifvet i knopp, med späd grönska, lärkkvitter friska lite skarp vind och solglittrande, nyss frigjort vatten, gör en vemodig öfver att ej få vara med om festligheterna som äro afsedda för ungnöten.

Det heter att man skall vara glad öfver att andra är glada men den gubben går inte för mig: jag vill vara med sjelf, men som detta nu ej går, stiger jag ung vacker björnstark och stormrik ombord på min ståtliga motoryacht, lemnar det småtäckta, lite gnetiga Sörmland åt småfolket och flackar verlden runt, jagar hvalar och isbjörnar i polartrakterna, elefanter i Africa och tigrar i Himalaya rider ut stormar i "the Bay of Biscaya, lefver rackarn i medelhavshamnarna, har kuckel med de små rara Haiwianskorna, som prins bernadotte gaf särkar åt, och skämta med geishorna på de japanska theusen, och då jag fram på nattkröken tröttnar på dessa manliga idrotter, låter jag yacht vara yacht och ger mig på ehtervågor ut på långresa bland stjärnorna, tills jag somnar och drömmer

fortfarande att vara ung- kanske yngre än de flesta som erkepappa Reuterdahl sa!

Jag glömde nämna att ombord på min yacht finnes fransk rock och naturligtvis "the swedish play"

Ett bra sömnmedel är att fantisera att man håller på att, mol ensam, "krossa" Atlanten i en dimunitiv, heldäckad, osänkbar och ovältbar segelbåt och ligger för drivankare på natten med en liten röd lykta i toppen, hundratals mil från land och vaggas till sömn af de långa dyningarna. – I tät dimma känns det lugnast.

2 maj±0 ögondiagnostik och elektrohomeopati!)- I en artikel i pastor Liljeqvist bok-Pastorn är storpamp inom dessa vetenskaper-häfvdar han att brunögdhet beror på skabb i föregående generationer.

Känslolifvet hos de brunögda är därför besudlat- med brunögdhet följer i regel svart hår. De svarthårigas känslolif är därför besudlat – Om en blåögd och ljushårig person som undgått vaccin och doktors gifter kommer till en stor stad, mörknar det ljusa håret på grund af den arsenikhaltiga(!) luften du-grönögdhet uppstår derigenom att blåögda

personer blifva medicinförgiftade af svafvelsyrad kinin (nå är salpeterssyrad då, är den oskadlig?) som har med sig gula aflagringar i iris, men genom blandning af gult och blått bildas grönt ^{x)}- Så långt den högvärdiga och lärde pastorn- Tänk på dessa hundratals millioner brunögda, typ Europeer, mongoler, negrer, malayer, indianer som alla ha besudlat känslolif, för att det lilla skabbdjuret råkat krypa omkring på deras förfäder, och tänk på massorna af små grönögda barnungar som aldrig i sitt lif smakat kinin- Alla Tärnö tanterna trodde på högvärdige pastorn som på Gud fader, liksom samfundsstöttarna här i Vrena tro på Moses (ch---schough) Jak sehpien, som bryggar neümuller. Den hederspricken, sa då det var frågan om att han skulle gå till nattvarden – ”TenWien kan jak nok fördraga, men får jak en oblat i mun, så sehpien jak”

16maj±0 återkom för några dar sen efter en tämligen dystur, men rätt lärorik vistelse i Stockholm försedd med diverse anteckningar jag väl framdeles kommer att använda, samt

^{x)} märkvärdigt nog har ja, som i min ungdom var grönögda, nu på gamla dar fått blå ögon, och detta ehuru jag förtärt stora kvantiteter kinin i Africa

med gulsot! - som jag förmodligen åsamkat mig genom tvär öfvergång från kvantitativt otillräcklig hufvudsakligen vegetarisk diet till systematisk korvstopning med stark köttföda. Åkomman som är tämligen lindrig har gifvit mig ett ytterst distingerat utseende, men totalt sopat bort hvarje tillstymmelse till tankar i skallen.

För att fördrifva tiden under denna hemsökelse har jag återigen läst igenom Lord Rosebergs intressanta bok om Napolen på ”Sköna Helena” och gör en axplockning derur det blir alltid fyllnadsgods i Katjesen, son hvad det lider torde komma att likna vännerna- Moses epokgörande böcker derutinnan att allt som är af något värde, är långods

He (napoleon) tells the story of the day of Algiers, who, on hearing that the French were filling out an expedition to destroy the Town, said that, if the Ring would send him half the money that the expedition would cost, he would burn down the town himself- detta borde tagas ad notam af Tyskarna då de utsända straff

expeditionen mot negrerna i Kamerun. Resultatet af dessa "militäriska promenader" är nämligen att en hop palmbladshyddor bränns ner under det att negrerna schappa till skogs med sina dyrgripar, yuya bilder, brännvins ankare (a---loths), flintlås muskedunder, och stanna kvar der tills Täckarna traskat hem igen, då de krypa fram, och återuppbygga sin lilla by, ny och fin och lufri, på en dag eller två²⁾

Under Boerkriget kostade hvarje ihjälskjuten boer Engelmännerna 500000 kr. (Det slutade omkring 8000 boers och krigskostnaderna de direkta steg till öfver 200 millioner pund sterling = 4000 millioner kr.

"Princes only like those who are useful to them and as long as they are useful- I have made courtiers, I have never pretended to make friends" (Napoleon) "We wish" writes lord Liverpool, the prime minister, to lord Cailteragh, the foreign secretary^{x)}, "that the ring of France would hang or shoot Bonaparte as the best termination of the business" – Engelmännerna voro i svår dilemma emedan de ej visste hvad de skulle göra med sin illustre och farliga fånge.

^{x)} utrikesminister

"The gentry who ruled the country (England) were all the stronger in action for their want of generosity" (Roserberg) - bravo!

"No good Frenchmen appears to be long happy outside France, and St: Helena seemed to them to be the end of the world" "Even Lowes own biography whose Leal on the governors behalf cannot be questioned by those who have survived the perusal of his book is obliged to censure"

"Sir Hudson Lowe was a very bad choice: he was a man wanting in education and judgement. He was a stupid man, he knew nothing at all of the world. He was suspicious and jealous- I always thought that Lowe was the most unfit person to be charged with the care of Bonapartes person (Wellington)

Montchenu, Franska regeringens representant på ST: Helena fick i present ett par påsar haricots verts och haricots blancs som han planterade i sin lilla täppa. Härom skrifver Lowe i en rapport till den Britiska regeringen: "Wether the haricots blancs and the haricots verts bear any referens to the

bean blame of the Bourbons and the habit rest of General Bonaparte himself. I am unable to say, but the marquis de Montchenu, it appears to me, would have acted with more propriety if he had limited himself to a demand for the white alone"- Detta är urstyft

The man (Lowe) seems to have become half crazy with his responsibility and with the sense that he was an object of evidence both to the French and to his colleagues, while his captain remained the centre of administration and interest and in the main, the master of the situation (Roseberg)

Hela tiden som Napoleon vistades på St: Helena pågick striden mellan honom och Lowe om kejsartiteln, hvarunder båda gjorde sig löjliga- Napoleon mottog ej bref och handlingar adresserade till general Bonaparte och Lowe ej något som helst skriftligt meddelande försett med det kejsarliga vapnet- man kan tänka sig vad detta skulle leda, då Napoleon bestämdt nekade till att ha det minsta personliga beröring med Lowe. Roseberg yttrar härom:" As against this we may point out, that Napoleon was emphatically a parvenu emperor, as

Napoleon III said of himself. To Charles V the heir of half the world, the descendant of a hundred Rings, it would matter a little what he was called after abdication, for nothing could divest him of his blood or his birth. -But to the second son of a Corsican lawyer of slender means, the same remark does not apply. The habits and feelings of sovereignty were more essential and precious to him, who had acquired them by gigantic efforts than to those who inherited them without questions or trouble - - - he carried his idiosyncrasy to a degree which they would thought absurd" (Roseberg) "The etiquette was not less severe indoors, Gourmand and Bertrand and Monthalor were kept standing for hours, till they nearly dropped from fatigue"

"A vacant place was always reserved next to him for the empress" "Napoleon only began to shoot in his last days and then performed feats, which would make a sportsman weep. It had always been so. At Malmaison in old days he had

x) Gamla, förresten snälla, drottning Lovisas Beatrice fick i timal stående läsa högt, tills äfven hon höll på att digna ner!!! - Ä di kloka?

Kept a gun in his room and fired at Josephines tame birds. And now he began during his gardening enthusiasm, in defence of his enlasure, by shooting Madame Bertrands pet rids to her infinite distress. Påfven Leo XIII största nöje var att snara sångfåglarna i Vatikanens trädgårdar och vrida om nacken på dem, naturligtvis med det evinnerliga stereotypa leendet i sitt visnande ansikte - Hvad ska man säga om sådant. Napoleon var ej direkt grym och det var nog ej heller Leo XIII- obegripligt. De anser väl att de stå så högt, att inga mänskliga känslor eller hänsyn existerar för dem ^{x)} "At chess he was eminently unskillful and it taxed all the courtliness of his suited to avoid defeating him" jämför då Kung Oskars kavaljerer på fisketuren medade utan bet på kroken för att ej till äventyrs fånga mer fisk än Kungen- eller då på drefjagten de furstliga deltagarna nedlägga det aldra mesta af villebrådet apropos kung Oskar! Hvarken han eller Napoleon 1 kunde kläda sig själfva. Då de förra bålde sjömännen ombord på Drott behöfde kasta sitt vatten under natten, fick en

^{x)}Hvad var det för fransk Kung som roade sig med, att från sitt kammarfönster, skjuta ner plåtslagarna och sotare från de kringliggande taken?

Kammarherre klifva ur sängen och hålla i porsline- Som Vedel sade, furstar äro ej tillräkneliga. Om så är fallet äro de nu ursäktade, men hvad sägs om kammarherren? Kammarherre och kammarjungfru är de faddaste titlar jag vet. Det är en ynkelig bankrutt förklaring af menskligheten att kungadömet trots allt ännu så länge torde vara den bästa styrelseformen för staten.

"He had once asked Madame Monthalor to choose a tragedy for the eveningsentertainment- she had chosen "Zaire", and there after they had "Zaire" till they ground in spirit at the very name". Hvilket lif för en man begåfvad med den största arbetslust och dådkraft som väl någonsin funnits förenade hos en individ- att sitta i det fallfärdiga, fattiga rucklet på en liten ö mitt i hafvet, under iakttagande af den strängaste hovetikett lyssna till en gråtmild tragedi kväll efter kväll! – Deklamerad af en äldre inskränkt dam

"Moreover, whit his restless energy,through back on himself, he was devoured by his inverted activities. He could not exist except in a stress of

of work. Work he said, was his element^{x)}, he was born and made for work. He has known, he would say, the limits of his powers of walking, or of seeing, but he had never been able to ascertain the limits of his powers of work. His mind and body says Chaptal, were incapable of fatigue. How was employment to be found at Longwood for these formidable machine (bra uttryck) The powers of brain and mind and body which had grappled with the world, now turned on him and rent him.

---- There is no parallel to his position. The world has usually made short work of its Caesars, when it had done with them. Napoleon had sought death in battle and by suicide in vain. The constant effort of assassination had been fruitless. The hope of our ministers that the French government would shoot or hang him had been disappointed. So Europe buckled itself to the unprecedented task of gagging and paralyzing intelligence and a force which was too gigantic for the welfare and security of the world. That is the strange, unique, hideous problem which makes the records of St Helena so profoundly painful and interesting.

^{x)} Tacka faen för att folk, som njuta af arbetet, ej kunna lefva det förutan, äro arbetsamma – mig plågar det.

”He was no doubt a great talker in public he said, not what he thought, but what he wished to be considered as his ideas.”

“But as he proceeds he becomes more hostile to Christianity.” “As for me” he breaks out on one occasion. “My opinion is formed that Christ never existed. He was put to death like any other fanatic, who protested to be a prophet or a Messiah. There were constantly people of this kind” – Hör nu goa Napoleon, hur kunde de aflifva honom om han ej fanns till – det är förresten obegripligt att man ej skall kunna få fullt utredt huruvida Kristus verkligen är en historisk personlighet. Tyder på att hans uppträdande – om han någonsin funnits väckte obetydlig uppmärksamhet.

”So slight is his believe in the savior, that he mentions as an extraordinary fact that Pope Pius VII did actually believe in Christ.”

“Another time he declares Mahometanism to be the most beautiful of religions.”

“Another time he breaks out: Were I obliged to have a religion, I would worship the sun – the source of all life – The real god of the earth.”

“They (the English) are in everything more practical than we are; they emigrate, they marry, they kill themselves, with less indecision than we display in going to the opera. They are also braver than we are. I think one can say, that in courage they are to us what we are to the Russians, What the Russians are to the Germans, what the Germans are to the Italians --- Had I had an English army, I should have conquered the universe, for I could have gone all over the world without demoralising my troops. Had I been in 1815 the choice of the English, as I was of the French, I might have lost the battle of Waterloo without losing a vote in the legislature or a soldier from my ranks. I should have won the game⁴⁾ (Napoleon)

--- “Then you must go to England, for after all, there are only two nations, France and England” (Napoleon).

--- “I believe there are more honourable men in England than in any other country, but there are some very bad, they are in extremes” (Sant!) --- The English are quite a different race from us, they

x) Indecision has been the curse of my life.³⁾

Have something of the bulldog in them, they love blood - they are ferocious, they fear death less than we do^{x)}, have more philosophy, and live more from day to day^{xx)} (Napoleon).

Obs! Dessa öfver höfvan smickrande omdömen om den Engelska nationen äro fällda af en stor man, som intensivt hatade dem.

”He (Henry of Navarre) was no doubt a good sort of man; a brave man indeed, who would charge, sword in hand; but, after all, an old greybeard, kissing women in the streets of Paris could only be an old fool”. (Napoleon)

“Even of his (Napoleons) wives he is not chary of talking, nor is he sparing of the most intimate detail about both”.

“The emperor’s feeling towards Murat at that time, was a bitter contempt for the “barber” as he called him, whom he had raised to be a King. His anger he reserved for his sister, who, as he knew, (go----ed) and directed her husband. His language about her, too, was such, that a friend

xx) Se Bibelns sanna ord: “bekymra dig ej om morgondagen, ty hvar dag hafver omsorg om sig sjelf!”

x) Köttätare!

editor, by no means squeamish, is unable to print it”.

“In this astounding race, (the Bonaparts) says Pasquire, the most binding engagements, the most sacred affections, melted away at the first aspect of a political combination”.

“When he finds himself engaged in a gloomy retrospect, he turns the conversation by saying: “Let us talk about women” – and then, like a good French man, he discussed the subject with a jest worthy of Henry the fourth”.

“Naturally he likes most to talk of his battles, of which he counts no less than sixty^{x)}, and speaks of them with simple candour. War he says is a strange art. I have fought sixty battles and I assure you, that I have learnt nothing from all of them, that I did not know in the first (??). Look at Cesar; he fights in the first battle as in the last” – Detta förefaller mig rent af obegripligt – man fullkomnar sig väl inom krigets konst liksom

^{x)} Karl den XII lär ha varit i öfver 100 strider.

Inom alla andra konster och yrken.

“It is strange indeed to observe how heartily, as if by foreboding, he hates Prussia”

“Kléber had the qualities and defeat of a tall man” (Napoleon) (Bra).

“Frederic II did not thoroughly understand artillery” (Napoleon).

“Russia is the power that marches the most surely towards universal dominion” (Napoleon). (What about the Anglo-Saxons = the United States and greater Britain, England and its colonies?)

“Then, what should he, Napoleon, have done after Waterloo? There is only one point on which he is always clear and constant – that he should have had Fouché hanged or shot at once.

“He (Napoleon) was indeed the child of the revolution, but a child whose one object was parricide (bra).

“A sure test of greatness in men of action is the absentee of lukewarmness with regard to them”.

“The mind of man has not in it sufficient ballast to enable it to exercise or endure, for long, supreme uncontrolled power.” (Bra).

“Taine calculates that during his empire (1804-1815) there had been slain for them – 1700000 Frenchmen from within the ancient limits of France besides 2000000 allies drawn from without” – summa 3700000 kraftiga män – som hans motståndare i allmänhet fingo smörj, räknar man ej för högt om man säger att hans kejsarvärdighet kostade Europa 8000000 människolif.^{x)} – på knappa 12 års tid.
“Napoleons impaired sanity was superior to the judgement of the vast majority of mankind, but – here lay the fatal change – to had ceased to bear any proportion to, or exercise any control over his ambition – when that check was removed, he was a lost man” (Hear! Hear!) (Rosebery).
“Stendahl, who was a man of genius, and whose opinions are, therefore worth nothing, thinks that one of the two main causes of the fall of the emperor was this taste for mediocrity. The mediocrity for which Mirabeau is said to have prayed, Napoleon avowedly loved ---- What he wanted

^{x)} I Tyskland brändes under årens lopp, enligt Victor Rydberg 5000000, enligt Tysk källa 8000000 kvinnor som hexor.⁵⁾

was instruments, not ministers – what he feared and disliked was not so much the competition as the ambition and eriticism of superior intellect.” (Roseberg).
“He would have said that private morality had nothing to do with statecraft, and that statecraft, if it had a morality at all, had a morality of its own. (Jemför general Bernhardi).
“I am not a man like other men. The laws of morality and decorum could not be intended to apply to me”.
(Napoleon)
“He raised himself by the use and ruined himself by the abuse of superhuman faculties. He was wrecked by the extravagance of his own genius. No less powers than those which had affected his rise could have achieved his fall”.
(Roseberg) – Öfverlägset bra slutord!
Åtskilligt af hvad som här nedskrifvits har redan förut införts i Katjesen men jag repeterar det, emedan det bör vara samladt på ett ställe – det är länge sedan jag läst en bok med sådant intresse som ”Napoleon

på St Helena”.

Det här var karlatag, 14 sidor, och ändå vill gulsoten ej ge med sig riktigt – jag börjar visserligen återtaga mitt normala lantliga utseende men hjernan är också lantlig, hvarför jag nu i afvaktan på att den åter blir infam som en pendant till Napoleon håller på att läsa om jävelen – jag har nyss börjat och det artar sig till att bli intressant. – Au revoir, som jag skar in på Tärnö dass nyckelklump.

1 juni ± 0 ”Logicians may reason about abstractions. But the great mass of men must have images. The strong tendency of the multitude in all ages and nations to idolatry can be explained on no other principle.^{x)} The first inhabitants of Greece, there are reason to believe worshipped one invisible deity. But the necessity of having something more definite to adore produced in a few centuries, the innumerable crowd of gods and goddesses. In the like manner the ancient Persians thou it impious

^{x)} Engelsmannen äro ej rädda för korta tvärhuggna korta satser. Svenskar, och ännu värre tyskar, trassla in sig i kurialstil, så att man ej vet ut eller in.

to exhibit the Creator under a human form. Yet even these transferred to the sun the worship which, in speculation they considered due only to the supreme Mind. The history of the Jews is the record of a continued struggle between pure Theism, supported by the most terrible (san----), and the strangely fascinating desire of having some visible and tangible object of adoration. Perhaps more of the secondary causes which Gibbon has assigned for the rapidity with which Christians spread over the world, while Judaism scarcely even acquired a proselyte, operated more powerfully than this feeling. God, the uncreated, the comprehensible, the invisible, attracted few worshippers. A philosopher might admire so noble a conception: but the crowd turned away in disgust from words presented no image to their minds. It was before Deity embodied in a human form, walking among men, partaking of their infirmities, leaning on their bosoms weeping over their graves, slumbering in the manger, bleeding on the cross that the prejudices of the synagogue, and the doubts

of the academy, and the pride of the portico and the fasces of the lictors and the swords of the thirty legions were humbled in the dust. Soon after Christianity had achieved its triumph, the principle which had assisted it began to corrupt it. It became a new paganism. Patron saints assumed the offices of household gods. St George took the place of Mars. St Elmo consoled the mariner^{x)} for the loss of Castor and Pollux. The virgin mother and Cecilia succeeded to Venus and the Muses. The fascination of the sex and loveliness was again joined to that of celestial dignity; and the homage of chivalry was blended with that of religion. Reformers have often made a stand against these feelings, but (ne--) with more than apparent and partial success. The men who demolished the images in Cathedrals have not always been able to demolish those which were enshrined in their minds. It would not be difficult to show that in politics the same rule holds good. Doctrines, we are afraid must generally be embodied before they can excite a strong public feeling. The multitude is more easily interested for the most unmeaning badge or the most insignificant

x) St Nicolaus i Ryssland.⁶⁾

name than for the most important principle (Macaulay) Arbela lihela det lif träget och oegenyttigt för friheten och du dör obemärkt men skrif "Frihet" på en röd fana och harangera "Folket" i det psykologiska ögonblicket från ett krogbord, och du gör revolution och blir odödlig.

Jag rent af njuter af det klara consisa, tvärsäkra manliga Engelska språket-den trygge kommendörkaptenen bland språken-Franskan är diplomaten tyskan professorn, danskan den humoristiska regenten och norskan lättmatrosen-Ryskan kallas af MacKentsie Wallace för "Detta pompeji bland de lefvande språken."

Jag njuter så mycket nu som jag på sistone trälät med en hop lärda tyska socialistböcker som gjort mig alldeles lummelumsk - Tyskan, den tyska grundligheten och socialismen sjelf, på en gång är för mycket för min oskolade skalle, som på sistone förefallit så grötig att det rent af har oroat mig- Hoppas att

det är gulsothen. Tyskan och socialismen som rört om i den om ej så är det sorgligt, i synnerhet som jag förlorat förmågan att fantisera och således ej kan komma bort från verkligheten, utan måste stanna kvar i vrena stationssamhälle och läsa, läsa, läsa tills ögonen falla ihop av trötthet

-Det är emellertid aldrig något att oroa sig i för tid- kommer det, så kommer det- det måste ju en gång komma, och lite förr eller senare har ju ej så värst mycket att betyda- Får som vanligt tillgripa min upphöjda tröstemedel att de andra tjuvgubbarna i allmänhet har det sämre än jag, äro ännu grötigare i skallen.

En ljusglimt på min förresten temligen blygrå himmel finnes dock: Moses håller på att skriva ett tendensskådespel—om judar- och tänker själf starkt på att creera hufudrollen, den kristna hjelten, emedan han tvifla på att någon annan fullt skulle kunna återge den- Detta kan ju pigga upp själfvaste job. Nu spela de tävlande dansmusik i rummet

Bredvid, fiol och guitarr- det skulle bestämdt knäckt nyss nämnda gubbe- åtminstone står jag inte ut- går väl öfver till stinsens, det renderar alltid en kaffegök.

4 maj±0 - 160 radikaler och socialister i franska deputerade kammaren ha utfärdat ett upprop till nationen hvori det heter att den treåriga värneplikten är utan nytta för försvaret, och blott är afsedd att bereda arme'ns leverantörer ökad förtjenst^{x)} Detta veta dessa herrar deputerade är en fräck lögn,^{xx)} men de veta också att ingen lögn är så grof att den icke med hull och hår går i den inskränkta okunniga (-----), blott den stämmer med dess önsknings, fördomar och egennyttas.

Anatole frances, som i Pingvinön framkommer med liknande hänsyftningar, uppträder nu som syndikalistiska

^{x)} Icke alla, många äro så dumma och okunniga att de tro det.

^{xx)} Våra sossar påstod att Hedin och åtskilliga andra T båts ifrån voro mutade af skeppsvarfven

skalder höra lagerkrönas och lansförvisas- denna sistnämnda åtgärd borde vidtagits med Strindberg innan han skref sin lika gemena som dumma Zarens kusin Hvarför äro snillen så korkade? Naturligtvis emedan de äro utpreglade specialister på enbart snille^{x)}

Under Fbåts insamlingen rasades det i socialpressen om att subskribenterna skrefvo på af skrytsamhet, väl vetande att beloppen aldrig behöfde in betalas d insamlingen gifvet skulle reultera i ett storartat fiasko, och att arrangörerna (liksom Hedin) voro mutade af skeppsvarfen som skulle bygga båten.

Det finns ingen gräns för gemenheterna och lögnerna inom politiken – Bääämenniskorna söka förneka detta- allt är så bra så- nu- fast de se och erkänna att gångna tidens historia är en sammanhängande kedja af brott- och dumheter- En inom privatlivet aktningsvärd man blir till en lymmel så fort han börjar

^{x)}Rafael lär ha varit mycket ”enkel”.

jobba i politik- därför är också ”politician” ett grovt okvädningsord i Amerika^{x)}

Historien är egentligen en katalog öfver begångna brott och dumheter - uslast tycks mig Englands vara, men det beror väl på att jag känner bäst till den – de andra ländernas är nog ej bättre – och öfverallt äro presterna det värsta rackaryrket och de gemenaste dåden ha alltid föröfvats i religionens namn.

Inom den politiska skojarkartellen bör Mrs Pankhurst intaga en hedersplats. Som fattig enka med två oförsörjda döttrar hade hon svårt att dra sig fram tills hon, begåfvad med ett klippskt hufvud som hon är, kom på den luminösa iden att starta suffragetterörelsen hvilken naturligtvis, liksom alla dundrande dårskaper genast tog fart och inbringade kofvan, - man lägger omkring 500000 om året (?) hvarav Mrs Pankhurst som ”företagarvinst” torde lägga sig till med minst hälften

^{x)} Politician kallas äfven för carpetbabbers emedan de jemnt äro ute på agitationsresor med sin knapphändig garderob i en nattsäck

under sådana förhållanden ligger det i hennes intresse att den kvinnliga rösträtten ej genomdrifves i parlamentet, ty och med detsamma upphör naturligtvis all agitation därför, jemnt de med förbundna inkomster, och bästa sättet att motarbeta reformen, som ännu för kort tid sedan hade de bästa utsikter för sig, är att låta suffragetterna rasa som dårhushjon. Hennes kalkyler ha visat sig riktiga, ty hela nationen, både män och äfven kvinnor är nu så uppretad att det torde dröja många år innan det kan bli tal om att återupptaga frågan till förnyad prövning.

De aktiva suffragetterna lära genomgående lida af hysteri, samt ett sjukligt begär att väcka uppseende) Mrs Pankhurst illdåd äro hufvudsakligen riktade mot det liberala partiets märkesmän och ministrar, det vill säga just mot de personer som äro välvilligt inställda mot den kvinnliga rösträtten – Detta förhållande talar tydligt nog för att hvad

som sagt här ofvan är riktigt Den ytterligt låga och alltjemnt sjunkande nativiteten i Frankrike, beroende på diverse konstring och klabb (ej enbart ny malthusanism) kommer ovillkorligen att leda till dess undergång som stormakt – troligen äfven som nation längre fram i tiden^{x)} – härom äro statsmän och lärda eniga. Alla försök med skatteindrivningar, barnpremiering etc. komma helt säkert att visa sig ineffektiva som bote medel mot eländet. Återstår väl endast att följa Ryska regeringens exempel som på 1820- talet i de beryktade Ryska militärkolonierna, der allt gick efter trumma, genom regementschefenerna i kristligt äkta förbund sammanparade alla giftasvuxna ynglingar och flickor, med hög befallning till de sistnämnda att årligen producera en unge – slafvade de härutinnan fingo de prygel – Det är som redan

^{xx)} Fransmännen få söka någon tröst uti att de endast äro längst komna i utförsbacken – Vi andra arier komma efter, hvad det lider-

^{x)} På grund af rasförsämringar, den för rasens bestånd nödvändiga naturlagar "survival of the fittest" upphöfves genom den låga nativiteten^{xx)}

sagdt en viss kläm i Ryssarna- ingen falsk sentimentalitet.

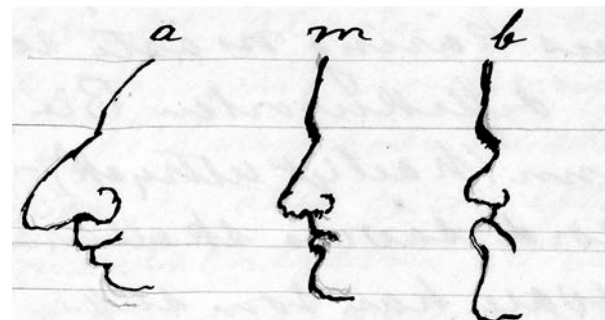
En gammal stormrik ryss dog och alla släktengarna voro församlade vit testamentets öppnande. Bland andra bestämmelser innehöll detta en klausul förordnande att en betydlig penningssumma skulle tillfalla det första barn som föddes inom släkten efter testators död. – "Kom Ivar så går vi hem" hördes en ung fru viska till sin man. -----

Nu har fanjunkaren supit så ovådligt att hans käring måste resa till den gamle dillekurorten Bie för att "dricka brunn" (härligt uttryck) – Detta torde vara rekord såvida skolläraren ej är ändå styvfare, han som super så att hans Alma blir blåäst.

5 maj±0 För mensklighetens bestånd är det bäst att lifvet är en batalj, der de kraftigaste segra, men kampen skall föras med blanka vapen, (hvilket tyvärr långt ifrån är fallet) och för ambulans och invalider skall det vara väl försörjdt. Den välsignade gråt milda kristna religionen har satt upp

kärleken på en så skyhög piedestal, att alla andra dygder förkrympas vid dess sida, och då blir det slätvälling af hela klabbet- om dådkraft, energi, mod, fosterlandskärlek finnes icke ett ord i hela nya testamentet-----

Man kan konstruera ut ett folks ansiktstyp genom att jämföra ett mycket stort antal profiler och tag ut det aritmetiska medium dem emellan som till exempel

A och b äro tvenne profiler och m deras aritmetiska medium- a och b äro hiskeliga, m rätt skaplig- a tydligen en beskedlig fånläpp och b en rackare, m råder midt i emellan- half and half- "lagom" (detta präktiga ord som endast lär förekomma i svenska språket) -och liksom det aritmetiska

mediet mellan den gode ställen och rackaren blir en normal karl, så torde ett andligt aritmetiskt medium mellan Vår Herre och Hornpelle, eller Kronfia och Measalina vara lämpligast för jämmerdalen.

Naturligtvis är det bra att ega så mycket kärlek som omständigheterna medgifva, men menniskoanden är ej mäktig mer än en viss kvantitet egenskaper och om den blir så fullpluggad med kärlek som kristendomen fodrar, finnes ingen plats för andra dygder, sådana som jag nyss anfördt, och då blir det, som sagdt blaskugt.

I en af mina sosseböcker står det att den mäktiga drivkraft som egennyttan utgör i det nuvarande samhället kommer att mer än ersättas i den blifvande sossestaten af människans inneboende trängtan till arbete- hon- hvar sitter den trängtan- vi trängta alla efter arbetets frukter, (som i sossestaten går vår näsa förbi) men söka också alla att förvärfva oss dessa med så lite arbete som möjligt- och alla trängta

vi efter att få slå oss i ro och njuta af dessa frukter, och om denna längtan efter arbete verkligen förefunnes skulle väl arbete förekomma i den mångfald af himmelriken som menskligheten ihopfantiserat men så vidt jag vet njuter man i den alla af ren ljufvlig lättja- att göra musik som i vårt himmelrike måste obetvingat räknas som ett nöje, åtminstone för exekutorerna, annars skulle de väl ej dermed pina lifvet ur en stackare härnere^{x)}

Att de olika folkslagen allt efter tycke och smak inredt sina himmelriken synes af att de eldiga arabernas muhammedanska paradys hvimlade af houris, under det att det i Valhall fanns överflöd på mat och dryck och uppfriskande slagsmål - De okunniga utpinade förslafvade kristna drömde sig den högsta lyckan i form af evig lättja "Vansinniga prata för sig sjelfva" säger Meresjkowski – denna katjes är ett bevis för att Meresjkowski har rätt.

^{x)} Tyst pack och låt Jenny sjunga sa vår herre då Jenny Lind kom till Himmelen (Palmér

6 th Juni ±0 Under öfver alla under! En Svensk Sosse – den osmakligaste varianten näst de Franska Herveisterna (som uppmana de unga soldaterna att, under kommande krig med Tyskarna, skjuta ner sina egna officerare^{x)} – har nyligen yttrat i försvarsfrågan: ” Det gäller ej om vi skola fullgöra vår värnplikt eller ej, utan om vi skola fullgöra vår värnplikt under svenska eller utländska fanor”-

Undras om man ej vädrar sin undermedvetna själ då man ” druckit mærg i benen” – Ens karakter sådan den under normalt tillstånd visar sig för människorna, blir ju ofta komplett förvandlade – Jag sjelf som på grund af lättja och moralisk feighet är alldeles för eftergiven och hänsynsfull, blir envis, djerf och högröstad om jag fått i mig äfven en mycket måttlig qvantitet sprit – Bildade personer bli i allmänhet behagligare och älskvärdare och obildade råare och vidrigare ” in their corps”

-Han är så dålig karl att han ej törs suppa

^{x)} Zola som sjelf är kommunistiskt anlagd har i de (-----) gifvit en briljant typ för en dylik okunnig, dum, skroderande, grym och egenkär lymmel

sig full” – säger ”folket”. Svenskar, Finnar och Irländare äro specialister på slagsmål och dråp i fyllan och villan, under det att Ryssar blir allt kärvänligare ju mer de kolka i sig. I Kola fick man ofta se ett par otroligt smutsiga, skäggiga, påpälsade gubbar stå och vingla på gatan, pimplande ur samma putel och pussande och smekande hvarandra ^{x)}, tills de dratta omkull, då den beskedliga polisen^{xx)} drog dem intill närmaste vägg för att de ej skulle vara hinderliga för trafiken – och der lågo de och sofvo i hvarandras armar – i 40 graders kyla – tills de nyktrat till så pass att de, krya och nyktra tack vare det uppfriskande klimatet, med armen om halsen på hvarandra (och kackerlackor i skägget, påstodo norrmännen) dinglade iväg till nästa krog —

I en provencalsk roman från korstågens tid, talas det om att en slafvinna bör ingå i hemgiften ” för den händelse

^{xxx)} de 6 poliserna hade ej stort annat att göra än att bära hem de 9 posttjänstmännen

^{xx)} Kola hade 600 innevånare, 6 poliser och 6 krogar- och 9 posttjänstemän att expediera 9 brev i veckan

^{x)} Obs! Ingen perversitet därtill äro de för mycket naturmänniskor

den älskade makan skulle bli "opasslig" Fru A : "Tycker du inte att det är lite oförsiktigt att ha en sån ovanligt vacker "Jungfru" Fru B: Ack kära du, hvad gör man inte för att få ha sin man hemma om aftonarne" I en norsk roman talas det rent ut om fördelen med att ha en intim väninna i hemmet som hjälphustru – fördomsfritt-

Modern: "Du vill inte gifta dig? Men betänk då att andra unga flickor i vår samhällställning redan äro skilda vid din ålder"

1 juni + Lunch hos stinsan (häraf+ tecknet) bestående af god spickeskinka och inkokt lindare, som var delikat. Lindaren, ålen och laken äro de enda verkligt goda insjöfiskarna. Den välsignade gösen hvarmed man alltid traktas på bjudningar tycker jag är skäligen fadd, i min smak sämre än gädda, som ju är en rejäl matfisk, men alldeles icke någon delikatess- i England ätes hvarken gädda eller abborre af "bättre folk" – ack ack ack! Hafvsfisken! Bergtorsk, hvitling (etterfärsk) sill, strömming, makrill – och den Engelska

"John Dory" (ett sånt namn!) som ehuru han mest består af hufvud, som är så vanskapligt att han borde plikta för ful uppsyn, är den bästa av alla – och Whitebaits! I en vetenskaplig controvers om Whitebaits påstod en auktorietet att de helt simpelt voro sillungar, hvilket uppkallade en annan vetenskaplig pamp som förnekade detta, stödjande sig på att whitebaits hade en karakteristisk fin arom under det att sillungar "luktade som föräldrarna"- hvilket blef ett slagord bland Nordenfeldts svenska ritare, då oförhappandes viss parföng fyllde ritsalen.

I Sverige ha vi endast en national delikatess – kräftorna ty ingenstans får man dessa så goda som här – vet ej om det beror på tillagningen – I Norge och tyskland äro de nästan oätliga – Surströmming är naturligtvis också en nationell delikatess, men för att fullt kunna njuta af förfining hvilket icke är allom gifvet

Lunchen idag är det enda välsmakande

mål som jag fått i mig (put myself outside of) på Gud vet hur lång tid. Nog är det hårt för ett gammalt notoriskt matvrak, som egentligen endast lefver upp då nånting, vått eller torrt slinker ner genom strupen att aldrig få annat än rappakalja.

Märkligt är, att under sjelfva sväljningsproceduren, kroppslig smärta som man möjligen är bejakad med, försvinna, åtminstone är detta fallet med hufvudvärk och tandvärk. Undrans om det ej skulle bidra till sinneslugn och välbefinnande om man ständigt tuggade på nånting osakligt, eller rättare hade en buss i mun af till exempel cacaoböner, rostad majs, gummi etc. (alltsammans rätt godt) samt immerbadd sväljde ner den salivblandade saften. Amerikanerna tugga chewing gum, dalkullorna kåda och barnungar karutcha^{x)}, förmodligen emedan nedsväljandet af den genom tuggningen alls hade saliven bereder dem tillfredsställelse – denna ymniga salivering bör äfven vara välgivande för matsmältningen Då jag en gång var uppe hos en tand-

läkare utropade denne ilsket. ”Herrn måtte då ha en riktig strutsmage”, och då jag frågade honom om anledningen till detta för mig smickrande omdöme sade han: herrn simmar ju i saliv”

Roligt att bevittna hur världspolitiken af göres vid glasens klang. Frankrikes konsulpresident, Englands utrikesminister, Tysklands kejsare^{x)} generaler och amiraler, alla möjliga och omöjliga storpampar hålla skickelse digra tal vid middagar och banketter, då de gifvetsvis äro mer eller mindre påverkade af sprit, ty äfven ett jmförelsevis måttligt förtärande af sprit sätter en abnorm fart i hjernkontoret – om till gagn eller skada beror på omständigheterna

Majoren: ” Mitt herrskap – En svensk krigares hjerta har tvenne kamrar: på den högra står skrifvet ”För Sverige”, på den venstra; ”För damer” Prins August: ”Af naturen oförmögen

^{xx)} Det göra krigarna, amiralerna och generalerna också – de lägga väl in lite mera, starka karlar som de äro, än de civila mumrikarna x som ofta prata bredvid mun

^{xx)} så att regeringen har ett jäkla jobb att släta öfver med hartassen

- 1) Jag har tyckt mig finna, bland stöttespinderna här på vischan, en viss hemlig sympati för det ryska statsskicket – der förstår man att hålla efter "packet". Att detta på ett rätt kännbart sätt visar att det ej är så lätt att hålla efter fäster man sig icke vid – "Zaren är en upplyst monark som brinner af lust att göra sitt folk lyckligt"
- 2) Då Tyskarna i staden Kamerun planerade straffexpeditionerna hvilket naturligtvis var omöjligt att hemlighålla för negrerna som spionera på allt hvad de hvita ha för händerna, afsände dessa i hemlighet, uppför kamerunfloden eller utefter kusten, snabba kanoter, hvars besättningar genom en mängd olika trumsignaler varskodde strandinnevånarna, som i sin tur upprepade dessa signaler inåt landet, en fullkomlig akustisk telegraf så att då Tyskarna kommo marcherande fingo de öfvertaga Rarbiniernas roll i "Frihetsbröderna: "Vi är rarbiniernas hopp, De värnlösa trygghet och hopp, Men om vår hjälp man söker opp, så komma vi, så komma vi, så komma vi alltjemnt försent (6ggr)

3) Undras om ej obeslutsamhet delvis kommer af att man läst för mycket, vet för mycket, i synnerhet om kunskapen är ytlig^{x)} om man står i begrepp att beträda en väg mot ett visst mål, dyker det samtidigt upp i hjernan så många andra och kanske bättre vägar till detta eller bättre mål att man stannar i valet; det blir ingen start af, hvarken hit eller dit, utan på stället marsch, och det är det sämsta af allt.

Det läses vida mindre i England och U.S.A :s skolor och vid dess universitet än hvad som är fallet i tyskland, Skandinavien och Frankrike – Måne detta ej är orskaen till att Engelsmännen och amerikanerna äro Jordens dådkraftigaste nationer "Tur" beror hufvudsakligen på förmågan att gripa de tillfällen som erbjöds sig, i flykten, det vill säga på beslutsamhet.

4) Då Engelsmännen i början af Boerkriget ledo det ena skymfliga nederlaget efter det andra, understödde den i vanliga fall bittra och oförsonliga liberala oppositionen^{x)} Som den alltid blir genom mångläseri, häro inbegripet tidningsläsande (i främsta rummet

hälligt, på det mest lojala sätt sina motståndare, de konservativa, och deras regering, genom hvars straffvärda försumlighet att i tid förbereda fälttåget alla de svåra olyckorna förorsakat – genom detta sant oegennyttiga och patriotiska handlingssätt besparades landet en ministerkris som under förhanden varande förhållanden kunnat blifva ödesdiger – I hvarje annat land hade säkerligen den försumliga regeringen störtats eller dess handlingskraft lamslagits, och ett för krigsföringen förderfvligt politiskt käbbel etablerats.

5) Karl den XII renrakade Sverige genom sitt evinnerliga krigande, så grundligt på karlar att det med hans död endast funnes 1000 män mot 1264 kvinnor Nu är förhållandet —

6) märker att jag skrifvit om gubben i ett föregående häfte

7) En Europé som någonstans i Kina åsamkade sig en smärsam halsåkomma måste beqväma sig till att besöka en vidtberömd kinesisk läkare. Han infördes i ett med allehanda hemska emblemer rysliga afgudsbilder, grinande draken etc.

Uppfyllt rum, der den store undergöranden satt på en gyllene draktron och gaf hemska läten ifrån sig. Sedan patienten beskifvit sina lidanden för tolken, förbundes hans ögon ytterst noggrant, hvartefter han fördes in i annat rum, der hans hals med stor skicklighet penslades och behandlades med den på följd att han blev kry som en mört efter några timmar . Sedermera kom det idagen att ett amerikanskt aktiebolag, efter att hafva engagerat en mycket skicklig Europeisk läkare iscensatte hela den imponerande attiraljen för att slå blå dunster i ögonen på John Chinamannen och att den store underdoktor var en vanlig badare som, mot god betalning, satt och förde oljud på den gyllene tronen – läkaren sjelfv satt i rummet brevid och åhörde berättelsen om sjukdomssymptomen – Så humbug, som ej är skadlig, tvärtom, den gillar jag.

8) "Le Matin" har anordnat en enquete bland parisiskorna om den kvinnliga rösträtten – bland de hundratals inlägg i frågan tilltalar mig mest en förtjusande mannequin's som sade att hon ej ville ha rösträtt emedan hon hört sägas att alla suffragetterna äro fula

9) Och Ryssarna de oljiga solrosfröna, hvilka jag föreställer mig borde smaka bra. Stor nationalekonom som jag är, har jag alltid varit intresserad af att afprofva saker som möjligen kunna lämpa sig till menniskoföda såsom måsar, doppingar, renmossa, vinbergsnäckan, insjöblåmusslor, tång, klöfver – maskros – krasse, - pepparrots – rabarberblad med mera. Då jag derföre i Tärnö spannmålmagasinet träffade på en liten hög affal efter foderkakor, satte jag i mig en bra bit – Ej illa fast lite härsken i smaken men dock, att döma af smaken fullt användbar till menniskoföda i brist på bättre – vida att föredra framför amerikanskt fläsk – Då jag kort derefter sammanträffade med arrendatorn för magasinet och, pekade på högen, frågade honom om det var solros – eller jordnötskakor svarade han ”Ingetdera delen, det är penguano” Då Europeerna uttrycka sin förvåning öfver att kineserna äta ruttna ägg, svara dessa – ni äta ju rutten ost som det till på köpet är mask i hvilket icke är i våra ägg – Undras om ej maneter äro en stor delikatess – tänk så friskt de skola smaka – då jag kommer ner till västkusten skall jag profva dem, då bombsäkert